

at afbøde denne Fare, og det er derfor min Bøn til Udvalget, at det ogsaa vil tage dette Forslag under fornøjet Overvejelse og give mig dette Beløb. Disse tre Bevillinger ere nemlig dem, som jeg har tænkt at bruge for at holde Kanonværkstedet i Gang. Samtlige de øvrige Bevillinger give ikke en Øjst at bestille for Kanonværkstedet. Jeg haaber ved de nævnte Bevillinger at kunne holde Værkstedet i jævn Drift. Dette er selvfølgelig ikke saaledes ment, at det er nødvendigt at tage alle disse Bevillinger; skulde der være en, som man ikke synes om, kan den byttes med Bevillingen til Anskaffelse af 12 Cmt. Haubitzer. Naar jeg har valgt disse Poster, er det, dels fordi de angaa Ting, som jeg betragter som overordentlig nødvendige, og dels fordi vi slippe billigst. Jeg kommer derefter til Vædringsforslaget om at nægte Bevillingen til Forbedringer af vort Feltstyts. Dette Vædringsforslag kan jeg, da, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, Forsøgene ikke have givet et fuldt tilfredsstillende Resultat, tiltræde og altsaa vente med Bevillingen. Der kommer dernæst et Par Smaating, nemlig Anskaffelse af Kitterter til Rytteriet og Kantiner. Jeg havde meget ønsket at faa de smaa Kitterter til Rytteriet, jeg udtalte, at jeg satte mere Pris paa dem end paa Kantinerne. Kantinerne havde Udvalget egentlig bestemt at give mig, men det viser sig nu bagefter, at jeg vistnok har haaret mig dumt ad ved at sige det, thi nu faar jeg nok tingen af Delene og maa altsaa komme igen næste Aar. Derimod maa jeg indtrængende anbefale at man giver mig en Bevilling til Læmp og Lygter til Landbefæstningen. Det er ganske vist, som den ærede Ordfører sagde, at har man tidligere kunnet nære sig uden dem, saa kan man nære sig et Aar endnu. Men Sagen er den, at det er farligt for Mandskabet at færdes derude i det Halvmørke, der er, naar det skal betjene det svære Styts. Jeg maa derfor sige, at det forekommer mig, at det vilde være saare uheldigt, om man ikke anbragte Læmp og Lygter der. Hertil kommer, at skulde man faa en Krig, er det nødvendigt at have disse Ting, da det er noget, man ikke kan gaa ind og købe i Byen, fordi Læmp og Lygter, som de gaa i Handelen, sluffes, naar der bliver skidt derude. Det er Ting, der maa være til rede, og som ere aldeles nødvendige under Feltforhold. Den næste Post angaar Anskaffelsen af Telegraf- og Telefonmateriel. Det er ogsaa en Post, som jeg indstændig maa annode om at faa. Den ærede Ordfører udtalte, at naar man har Kanoner, maa man ogsaa have Krudt og Kugler, og denne

Bemærkning tager jeg til Indtægt for mit Telefonmateriel. Alle ville vistnok indrømme, at det er meget godt at skyde, men hvad det kommer an paa, er at ramme. Nu er det jo saaledes, at i en Fæstningskrig maa der skydes fra en hel Del Kanoner, der staa paa skjulte Standpunkter, og den, der skal lede det hele, maa staa paa et højt Sted, hvorfra han kan se ud i Terrainet, og deraf maa han meddele, hvilke Forandringer der skal gøres ved Skydningen. Men saadan kan kun se ved Hjælp af Telefon- og Telegrafmateriel. Hvor meget af dette der vil behøves ved Københavns Befæstning, er ikke let saadan at sige. Jeg vil sætte som Maximum 50—60,000 Kr. Men det er godt muligt, at det kan nedsættes betydeligt, navnlig, da det er noget, man kan tage, hvor det findes. Hvorfor jeg imidlertid lægger overordentlig Vægt paa denne første Bevilling, er, fordi jeg vil have noget Materiel for at indøve og prøve Sagen. Og derfor beder jeg indtrængende om, at ogsaa dette Punkt maa blive vedtaget. Jeg skal til Slutning kun gøre en enkelt Bemærkning om Krigsministeriets ekstraordinære Udgifter i det Hele taget. Det er naturligvis med et tungt Hjerte, at jeg er gaaet saa langt ned, som jeg er, og jeg ved meget vel, at Venner af Forsvaret saabel i som uden for demme Sal ville finde, at jeg er gaaet for langt ned; men naar jeg har holdt mig til de Summer, som Mindretallet i Udvalget har foreslaaet, er det, fordi jeg paa det alvorligste har overvejet, om jeg ikke kunde finde noget, som samtidig med at holde Virksomheden i Gang kunde være acceptabelt netop for dette Ting. Og da det nu viser sig, at det, jeg her beder om i Forening med Kasernbevillingen ikke er en Dre mere, end hvad Tinget gav i Fjor, og da der derhos paa mit ordinære Budget i Aar er 200,000 Kr. mindre end i Fjor, vover jeg indtrængende at bede Tinget om at hjælpe mig til at faa en saadan Bevilling.

Anden Viceformand (Trier): Jeg skal henstille til de ærede efterfølgende Talere at tage Hensyn til det ønskelige i, at Forhandlingerne om dette Affnit kunne føres til Ende i Dagsmødet.

Ordføreren (S. C. Christensen): Ogsaa jeg skal tage Hensyn til den ærede fungerende Formands Ønske, men jeg har dog et Par Bemærkninger at gøre, inden vi gaa til Afstemning. Det var jo en særdeles elskværdig Maade, paa hvilken den højtærede Krigsminister talte til os, og han gjorde sikkert sin Flid for at overbevise os om Nødvendigheden af de Bevillinger, som vi fore-